

POSTANOWIENIE

Dnia 16 kwietnia 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący)

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

w sprawie z wniosku W. W.

przy uczestnictwie M. G. i S. G.

o wpis hipoteki przymusowej,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 16 kwietnia 2008 r.,

zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w P. z dnia 23 stycznia 2008 r., sygn. akt IV Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Adwokat, będący wnioskodawcą w sprawie o wpis hipoteki przymusowej, wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w P. Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania stwierdził, że: „Wnosi o przyjęcie skargi do rozpoznania jako, iż zabezpieczenie roszczenia wobec dłużnika, który nie posiada innych składników majątkowych umożliwiające przeprowadzenie skutecznej egzekucji jest szczególnie ważne dla wierzyciela a nadto praktyka sądowa w tym zakresie jest niejednolita. Z praktyki sądowej nie wynika jednoznacznie jak winien być sporządzony dokument mający walor tytułu wykonawczego w okolicznościach mających miejsce w przedmiotowej sprawie.”.

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w P. odrzucił skargę kasacyjną z powodu nie spełnienia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c.

W zażaleniu adwokat zarzucił, że skarga kasacyjna nie jest dotknięta stwierdzoną wadą i wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Przepis art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. stanowi, że skarga kasacyjna powinna zawierać wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania i jego uzasadnienie. Przytoczone wymaganie stanowi jeden z elementów istotnych (konstrukcyjnych) skargi kasacyjnej, którego niedochowanie powoduje, że skarga jest dotknięta brakiem nieusuwalnym i podlega odrzuceniu a limine.

Wymaganie uzasadniania wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązuje do instytucji przedsądu, uregulowanej w art. 398⁹ k.p.c., i stanowi jej dopełnienie. Jest to zatem obowiązek nałożony na skarżącego polegający na wykazaniu argumentów przemawiających za tym, aby skarga kasacyjna została przyjęta do rozpoznania przez Sąd Najwyższy. Należy przy tym podkreślić, że spełnieniem tego obowiązku nie jest przedstawienie dowolnych argumentów uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, istotnych tylko w ocenie samego skarżącego.

Uzasadnienie omawianego wniosku, ze względu na związek z przedsądem, musi ściśle nawiązywać do przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. To oznacza, że wnoszący skargę kasacyjną powinien wykazać – w formie wyodrębnionego wywodu prawnego – że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05 niepubl.).

Przytoczone uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej pozwanego do rozpoznania nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., ponieważ nie nawiązuje do żadnej z taksatywnie wymienionych przesłanek uzasadniających przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania. Skarżący nie wykazał, że w sprawie wystąpiło istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawa budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Sąd Okręgowy trafnie zatem uznał – wbrew odmiennemu przekonaniu skarżącego – że skarga kasacyjna wnioskodawcy podlega odrzuceniu z powodu

niedopełnienia wymagania w postaci uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 398¹⁴ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.).